

Річний світ 2025

Не забувай про хороше

З 2001 року ми складаємо наприкінці року письмовий звіт про минулий рік, з одного боку, щоб поділитися з вами тим, що ми разом пережили і досягли за цей рік, що нас турбує і що ми плануємо на майбутнє, а з іншого боку, щоб слідувати доброму біблійному заклику: «Хвали Господа, душе моя, і не забувай того, що Він тобі доброго зробив!» (Псалом 103:2) Ще до того, як цієї осені мені виповнилося 50 років, я набув корисну звичку записувати свої думки, плани та досвід. Згадувати про хороше та бути вдячним робить наші серця здоровими, особливо в тих надзвичайних умовах і обставинах, в яких ми живемо та працюємо четвертий рік після повного вторгнення в Україну. Цей річний звіт є першим, який я пишу в повній темряві. Після масованих повітряних атак на Одесу вже три дні ми залишаємося без електрики, частково без води та опалення. Часто ми цінуємо речі лише тоді, коли їх у нас забирають. Так само і в нашому випадку. Електричність – це велике благо, яке робить життя набагато приємнішим і легшим. Ми вдячні за згуртованість, яка панує серед населення, і за мужніх монтажників, які цілодобово працюють, ризикуючи своїм життям, щоб відновити зруйноване. Часто атаки повторюються в тому самому місці, як тільки на місце прибувають рятувальники та монтажники, і це особливо цинічно і жорстоко – як і багато іншого під час війни.

Дитячий сміх попри війну

Наприкінці цього року ми можемо згадати безліч спільних вражень, які викликали посмішки на обличчях дітей та підлітків, які регулярно відвідують наш денний центр. Спільні поїздки в дельфінарії, кіно, свята та дні народження, а також звичайне повсякденне життя приносять багато радості та сміху. Я думаю, що ми досягли нашої мети – дати дітям відчуття звичайного життя, незважаючи на стрес, який ми всі переживаємо через війну.

До нас потрапили нові дівчатка та хлопчики, серед яких внутрішні переселенці з Херсона та Бахмута, які втратили свої домівки через щоденні обстріли. Завдяки вашій підтримці ми можемо фінансувати психотерапію та консультації з питань травматичного стресу для постраждалих сімей. Ми також регулярно допомагаємо продуктами харчування, засобами гігієни, одягом, меблями, електротоварами та посудом. Нещодавно одна з переселенців написала нам таке повідомлення: «Я хочу подякувати вашій організації за швидку та надзвичайно важливу допомогу. Одяг, продукти харчування, покриття витрат на реабілітацію мого восьмирічного сина – все це безцінне. Я хочу подякувати вашим співробітникам. Ви вмієте створити затишне та цікаве місце, де мій син почувається комфортно. Дякую, що я також можу час від часу розслабитися у вашій зоні відпочинку за чашкою смачної кави».

Українська система освіти стикається з особливими викликами, і саме діти з соціально незахищених сімей через зменшення кількості очних занять через повітряні тривоги ризикують пропустити значну частину навчальної програми. Наші співробітники та підлітки докладають багато зусиль, щоб навчити учнів початкової школи читати та писати, а також уроки англійської мови, які ми і цього року проводимо двічі на тиждень у чотирьох невеликих групах, приносять перші плоди. Крім того, багато наших підлітків навчилися готувати смачні обіди для більше ніж 20 осіб, що позитивно впливає на їхню самооцінку. Наш денний центр і надалі залишається місцем відпочинку, навчання та сміху.

Моменти радості та натхнення

Всі люди, які живуть в Україні, так чи інакше страждають від наслідків війни. Проте мене особливо хвилює ситуація літніх людей, які після Другої світової війни, яку вони пережили в дитинстві, знову щодня перебувають під загрозою. Багато молодших родичів, таких як діти та онуки, виїхали за кордон, залишивши батьків і дідусів та бабусь. Інші просто не мають нікого, хто б про них піклувався. Я рада, що наші молоді люди охоченосять каністри з водою на шістнадцятий поверх, роздають подарунки або разом з нашими дітьми проводять різдвяну службу з вертепом у третю неділю Адвенту. Добре, що підростаюче покоління проявляє активність і з

повагою ставиться до літніх людей.

Ще одна група людей, яка стає все більш помітною в повсякденному житті, – це численні важкопоранені солдати, які повертаються з війни з серйозними фізичними обмеженнями, не кажучи вже про психологічні травми. Ми вважаємо за привілей те, що завдяки вашим фінансовим жертвам ми можемо оплатити важливі реабілітаційні заходи для деяких інвалідів війни. Це велике підбадьорення для дружин, дітей і батьків цих чоловіків. Ми також змогли трохи полегшити життя іншим людям з інвалідністю, надавши їм допоміжні засоби та інвалідні візки. Щиро дякуємо всім благодійникам.

З тих пір, як ми почали працювати в нашому новому філіалі в Бобрику, в цьому невеликому містечку, розташованому на північний захід від Одеси, вже відбулося чимало позитивних змін. Зокрема, ми подарували школі та дитячому садку меблі з Німеччини, організували велику акцію з роздачі одягу, під час якої 75 сімей могли вибрати собі речі, подаровані благодійниками. Крім того, на Різдво 2024 року, а також цього року, ми змогли порадувати понад 100 дітей подарунками, які підготували друзі з Німеччини та Люксембургу. Також самотнім людям були передані продуктові набори. Дякуємо!

У 2025 році ми змогли продовжити надавати допомогу нашій партнерській організації на передовій. На жаль, вони були змушені втекти з Костянтинівки до Краматорська, оскільки життя там стало неможливим. Ми регулярно надсилаємо гуманітарну допомогу на схід поштою (яка, як і раніше, працює чудово і доставляє посилки протягом 30 годин). Ми також відправили 28 різдвяних посилок для небагатьох дітей, які все ще живуть у прифронтових районах.

Волонтери нашої німецької асоціації вже четвертий рік поспіль допомагають біженцям з України в оформленні документів в державних установах, відвідуванні лікарів, пошуку роботи та виконанні шкільних і професійних завдань. З Ерцгебірге до Одеси було відправлено два гуманітарні вантажі. Дякуємо всім волонтерам!

На 2026 рік ми поставили собі за мету продовжувати робити добро, супроводжувати наших дітей та підлітків, а також їхні сім'ї і з Божою допомогою поширювати надію та надихати людей у нашому оточенні – у місті та в сільській місцевості. Ми продовжуємо молитися за повернення зниклих членів сімей і за втіху для людей, які втратили близьких і друзів, за самотніх і відчайдушних, за всіх, хто відчуває страх і тривогу.

Щиро дякуємо кожному співробітнику, волонтеру, тому, хто молиться і фінансово підтримує нас, хто пройшов з нами 2025 рік. Ваша допомога є для нас чудовим заохоченням.

Бажаємо вам і собі щасливого Різдва, Божого захисту і благословення в новому році. І сподіваємося, що наше найбільше бажання – мир і воля для України – здійсниться в 2026 році.

Команда «Жива надія» в Україні та Німеччині